

271

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

SRPEN 2015

Milí farníci a čtenáři,

pohlednice, které začaly již před několika týdny přicházet z různých částí republiky i celé Evropy (dokonce i z New Yorku) na adresu naší farnosti, nejsou pouze důkazem, že začalo léto, prázdniny a dovolená, ale především toho, že na sebe v těchto místech myslíme. Člověk, který si lépe všímá svého okolí, musí vidět kolem sebe nejen krajinu a životní prostředí, ale především lidi, kteří s ním tvoří jednu velkou rodinu. Tak nás to aspoň učí Bůh: člověka nestvořil jako samotáře, ale jako bytost, která má usilovat o to, aby si lidé vzájemně pomáhali, a to nejen při správě Jím stvořeného a sobě svěřeného světa, ale především na cestě k Němu.

Již jsme si zvykli na to, že pozemská část života je sice náročná, ale díky různým vymoženostem se dá usnadnit: samoobsluhy, bankomaty, večerky, ale i kávovary, mobily, internet a stovky dalších vynálezů posledních desítek let se staly nedílnou součástí našeho života až natolik, že když chce zůstat někdo sám bez „otravných“ lidí, tak si to jednoduše zařídí. Boží Slovo nicméně nekompromisně připomíná i jinou variantu: tato cesta od početí po smrt může být zcela jiná, než jsme si vysnili. Při pohledu na osudy lidských komunit na východ i západ od nás nutně vyvstává otázka, zda jsou oni v něčem horšími, anebo my z nějakého důvodu vyvolenějšími Božími dětmi. Jsem přesvědčen, že bychom s nimi nechtěli měnit. Nikdo. Ani laik, ani duchovní.

Neznamená to však, že se nic podobného nemůže stát a že i nám po letech hojnosti a plnosti Stvořitel připravuje léta chudá a hubená. Do jisté doby si jako národ i jako fyzické osoby vystačíme se svými zásobami peněz i materiálu, ale prachobyčejným syslením do vlastních sýpek a peněženek bude narůstat i bariéra mezi těmi, kteří jsou na tom jakkoli (nejen materiálně) dobře, a těmi, kteří dřou bídu s nouzí (opět nejen materiální).

Odpověď na otázku, kdo je ještě můj bratr (nebo chceme-li použít křesťanský termín, tak bližní) a na kom mi má záležet, mi nenabídne žádný automat a nevyčtu ji z bankovního účtu. Číst, poslouchat a rozumět Bibli může být náročné, protože vyžaduje čas i druhého, jenž byl Bohem obdarován schopností ji vykládat, ale je to možná ta nejlépe využitá denní doba: Písmo, svěřené vyvolenému lidu, se má číst postupně a systematicky, nikdy ne vytrháváním vět či příběhů z celkového kontextu, stejně tak nebylo určeno pro meditaci jednotlivcům, ale pro předčítání a vysvětlování ve společenství.

Právě farnost je tím nejmenším společenstvím, kde se učíme rozumět Božím slovům i skutkům. Právě farnost je lidem, jenž vedle sebe shromažďuje jednotlivce různých věkových, intelektuálních i zájmových kategorií, aby si vzájemně pomáhali nést břemena každého dne a podepírali se na cestě, která nemusí být pouze rovná a vydlážděná. Když se to budeme učit už nyní, když žijeme v míru a v relativním (i absolutním) dostatku, pak se to mnohem lépe a určitou samozřejmostí objeví, když to budeme potřebovat v týdnech, dnech i hodinách, které budou náročné.

K pohlednicím, které v srpnu dorazí na adresu farnosti, přibude i jedna z Krakova. Téměř padesátka farníků bude spolu se mnou nejen poznávat toto nádherné polské město, nejen odpovídat a nabírat sílu, ale zcela konkrétně se také učit, co a jaké to je milovat své bratry a sestry, kteří mají jiné příjmení, jiné životní osudy, ale i jiné kříže.

Miloslav Mgrt

SRPEN 2015

1.	so	sv. Alfons z Liguori	
2.	ne	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
3.	po	sv. Lydie	
4.	út	sv. Jan Maria Vianney	
5.	st	Posvěcení římské baziliky Panny Marie	
6.	čt	PROMĚNĚNÍ PÁNĚ	Svátek
7.	pá	sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové	
8.	so	sv. Dominik	
9.	ne	19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
10.	po	sv. Vavřinec	Svátek
11.	út	sv. Klára	
12.	st	sv. Jana Františka de Chantal, sv. Euplus	
13.	čt	sv. Encián a Hyppolit, sv. Jan Berchmans	
14.	pá	sv. Maxmilián Kolbe	
15.	so	NANEBEVZETÍ PANNY MARIE	Slavnost
16.	ne	20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Sv. Roch	Poutní slavnost
17.	po	sv. Myron	
18.	út	sv. Helena	
19.	st	sv. Jan Eudes	
20.	čt	sv. Bernard	
21.	pá	sv. Pius X.	
22.	so	Panna Maria Královna	
23.	ne	21. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
24.	po	sv. Bartoloměj, apoštol	Svátek
25.	út	sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové, sv. Josef Kalasanský	
26.	st	ct. Martin Středa	
27.	čt	sv. Monika	
28.	pá	sv. Augustýn	
29.	so	umučení sv. Jana Křtitele	
30.	ne	22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
31.	po	sv. Rajmund	

2. 6. 2015

v rámci misijního projektu Dny víry se v kostele sv. Rocha konal moderovaný večer o zasvěceném životě: na Žižkově se tak udála vskutku mimořádná akce, sešlo se zde 16 zástupců různých mužských i ženských řeholí (A)

3. 6. 2015

na pražském arcibiskupství absolvoval Michal Hladík důležitý pohovor, na jehož základě a po zvládnutí náročných psychologických testů byl přijat mezi kandidáty bohosloví a od září nastupuje do olomouckého konviktu

5. 6. 2015

celou noc se až do 8. hodiny ranní v kostele sv. Prokopa střídaly desítky farníků, kteří noční adorací a tichou modlitbou chtěli podpořit Dny víry v Praze

6. 6. 2015

krásný lustr u Sv. Prokopa byl dnes výjimečně spuštěn ze stropu až k podlaze kostela, po několika letech bylo nutné vyměnit většinu jeho žárovek

7. 6. 2015

rovných třináct dětí přistoupilo k prvním svatému přijímání; byl to zatím největší počet prvokomunikantů v naší farnosti po roce 1989 a radosti nejen jejich rodin, ale celé farnosti nebylo konce

12. 6. 2015

v sousedním kostele Nejsvětějšího Srdce Páně slavili pouť a mnozí z našich farníků byli u toho; hlavním celebrantem a kazatelem byl letos právě otec Miloš Szabo

13. 6. 2015

Milíčovský les je krásnou částí Prahy I I, na skok od civilizace – v rámci pravidelné pražské vycházky jsme se prošli lesoparkem, viděli koně, žáby, divoké ptactvo i brouky roháče, povídali si o životě, pomodlili se za všechny nužné lidi a skončili u dobrého oběda v jedné z restaurací Jižního Města (B)

15. 6. 2015

otec Miloš Szabo byl jmenován nesídelním kanovníkem karlštejské kapituly, jako svého patrona obdržel od pražského arcibiskupa svatého Vojtěcha

18. 6. 2015

žáci, studenti, učitelé, katecheté, rodiče i prarodiče děkovali u Sv. Prokopa za uplynulý školní rok; společné Te Deum znělo z našich úst za všechno, co jsme v průběhu předchozích měsíců od Pána Boha obdrželi

17. a 24. 6. 2015

hrstka ochotných farníků škrábala a čistila zdi obou bočních kaplí u Sv. Prokopa, které čeká po vysušení na podzim nová výmalba; nejmladším brigádníkem byl Tletý Vilém

29. 5.–30. 6. 2015

celý měsíc probíhala v kostele sv. Anny výstava uměleckých pláten křesťanského malíře Pavla Šlegla

úklid kostelů

sobota 1. 8. 2015 8.00
Sv. Prokop

farní dovolená v Krakově

sobota 1. 8. 2015 – sobota
8. 8. 2015
Łagiewniki, Sanktuarium
Božího milosrdenství

sbírka na splátku úvěru

neděle 2. 8. 201
všechny kostely

ministrantský výlet

úterý 11. 8. 2015 – pátek
14. 8. 2015
Sloup v Čechách

**slavnost Nanebevzetí
Panny Marie**

sobota 15. 8. 2015 18.00
mše svatá Sv. Prokop

svátek sv. Rocha (pout')

neděle 16. 8. 2015 11.00 a 17.00
Sv. Roch

**cyklovýlet na hrad
Křivoklát**

sobota 22. 8. 2015, sraz cyklistů
na Masarykově nádraží 6.45

výstav Eucharistie

úterý 25. 8. 2015 17.30
Sv. Anna

**vypovězení bohoslovce
Michála do konviktu**

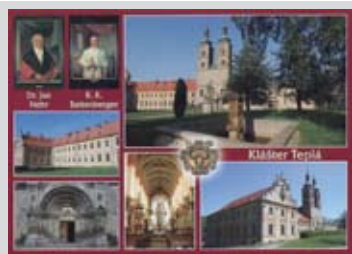
neděle 30. 8. 2015 9.30
Sv. Prokop

Milí farníci,

srpen bude pro mne jeden z aktivnějších měsíců, během kterého vystřídám různá místa, ale také činnosti. Začátek srpna bude ve znamení farní dovolené, na kterou se moc těším. Těším se nejenom na hezká místa, která pro nás pečlivě připravil otec Miloš, ale také na společně strávený čas s lidmi, kteří jsou mi odněkud povědomí ☺. Pár dní po návratu z Polska se společně s ministranty odebereme do Sloupu v Čechách. Právě zde jsme s Michalem Hladíkem připravili letošní ministrantskou výpadovku. Krásné prostředí bude nepochybně dotvářet pohodovou atmosféru celého našeho pobytu. Poté chci několik dní strávit v ústraní. V tichu a modlitbě. Je to oživující přestávka, ze které chci čerpat nejenom ve zbytku praxi, ale hlavně v dalším roku své formace v kněžském semináři. Na závěr měsíce navštívím na dva týdny farnost Praha-Chodov, konkrétně Komunitní centrum Matky Terezy, kde díky otci Michaelovi budu moci poznat nové místo a společenství. Pokud jste na dovolených, přeji vám i nadále pěkný čas a šťastný návrat. Upřímně chci poděkovat za vše, čím mne provázíte. Jsem rád, že můžu být právě zde a s vámi...

Flust Mirosław

◀ *Posíláme milý
pozdraz z vý-
letu do kláštera
v Teplé.
Irena a Tomáš*

► *Posíláme
mnoho po-
zdravů z Lurd.
Věra (Peterová)
z Prahy + Eva
Čulíková z Tře-
benic u Prahy*

▲ *I když je moje pouť soukromá a chci ji dát
Pánu Bohu, neznamená to, že tady nejste
se mnou. Naopak, myslím na vás všechny
a jsem Pánu Bohu vděčný. P. Miloš*

Michal Hladík (25) pochází z Tuchlovic u Kladna. Pracuje jako pastorační referent farnosti již 1,5 roku. Spolupracuje se salesiány z Kobylis při práci s dětmi. Nyní učinil rozhodnutí odejít studovat do Teologického konviktu v Olomouci a rozpoznávat tam kněžské povolání.

Jak to bylo s vašim studiem na vysoké škole?

Studoval jsem Českou zemědělskou univerzitu, Provozně ekonomickou fakultu – obor podnikání a administrativa, nastoupil jsem i na inženýrská studia, ale nedodělal jsem to. Začal jsem si říkat, že bych měl změnit povolání, ta nevyhraněnost oboru byla na škodu. V hlavě se mi začalo ozývat, že to není to pravé. Také ještě bylo potřeba postarat se o prarodiče, rozhodl jsem se tedy, že studium ukončím. Rok jsem se věnoval angličtině, na měsíc jsem odjel do Irska. Už se nebojím mluvit anglicky i s chybami, a to je podstatné.

Zmiňoval jste konvikt, rozhodnutí stát se knězem vzniklo kdy?

Ozývalo se to už od dětství, ale to byly jen dětské představy a hry. Vždy, když se myšlenka o kněžství ozvala, podařilo se mi ji v hlavě umordovat. Ještě i v 18 letech jsem byl spokojený, že se mi to povedlo utlumit a že je správné Pána Boha přesvědčit, že ne. Dokonce jsem se i úspěšně zamíloval a vypadalo to, že budu mít fajn rodinku. Před dvěma lety se ale idea povolání začala ozývat znovu a nedala se odradit. Díky duchovnímu vedení otce Miloše jsem po dva roky dospíval v tajnosti k rozhodnutí podat přihlášku. Nyní už jsem se rozhodl a podal ji. Absolvoval jsem pohovor, který mimo jiné obsahoval psychotesty, které jsou horší než generální zpověď. Při té se zpovídáte knězi, víte, kdo naproti vám sedí a že má Boží pověření. U psychotestů naproti vám sedí cizí psycholog, který se vás ptá na věci, které se bojíte říct i zpovědníkovi. Mamka mi řekla, že vyloženě čekala, kdy s tímto rozhodnutím přijdu, sestra to netušila vůbec, na rozdíl od jejího manžela, který prý věděl, že to udělám.

Máte nemálo zájmů, jak to s nimi bude?

Motorka je můj velký koníček, to mě mrzí, že ji teď budu muset na chvíli odložit. Chodím už 10 let na sborový zpěv do Hornického pěveckého sboru Kladno. Sbor má za sebou 58 sezon, scházíme se stále. Máme pravidelné vánoční koncerty v kostele svatých Šimona a Judy, pravidelně zpíváme v květnu v Kroměříži v Arcibiskupském zámku, máme i menší koncerty, například letos v Lidicích. Na konci sezony jezďíme mimo region na koncertní zájezd. Hrával jsem na housle, už několik let jsem na ně nesáhl, kdyby v Olomouci bylo jedno odpoledne volné...

Máte ještě nějakou jinou zálibu?

Od roku 2009 jsem členem Gardy městyse Senomaty u Rakovníka. Činnost ostrostřelců je prestižní záležitostí, mají historicky věrné uniformy, zahajují plesy, pořádají rekonstrukce bitev. Našemu sboru velí žena, což je rarita. Všichni koukají, když nám na akcích velí se šavlí v ruce.

Co pro vás znamená žižkovská farnost?

Rodinu. Ukazuje mi společenství, kde se dá žít nezištně, v přátelství, pro druhé a s druhými. Cítím to nejen při slavení mší, ale i při každém společném setkání s ministranty nebo třeba na biblické hodiny. Vidím, jak se tu lidé navzájem mění na společné cestě k Bohu a doufám, že se měním s nimi. Jsem-li na Žižkově, jsem doma.

A jakou jste přinesl knížku?

Konec prokrastinace od Petra Ludwiga. Prokrastinace znamená chorobné odkládání úkolů, denně se s tím potýkám. Je to skvěle psané, plně schémat, která já miluji. Když si chci něco zapamatovat, tak si musím udělat schéma, šipka sem a šipka zpátky.

-vh-

Jan Melvil Publishing 2013

Petr Ludwig (*1986), český publicista, přednáší pro veřejnost, v rozhovorech uvádí, že se zabývá „bořením mýtů a polopravd v oblasti osobního rozvoje“. Aplikuje aktuální teoretické vědecké poznatky do běžného praktického života.

Mimobiblické zmínky o Ježíši II

V minulém čísle (PL 270 – červenec 2015) jsme uvedli židovské autory, v jejichž dílech nalezneme zmínky o Ježíšovi. Je to především Josephus Flavius a pak Talmud. Podívejme se tentokrát na římské historiky.

Cornelius Tacitus (žil asi 55–120), který se narodil na území dnešní jižní Francie, platí za největšího římského historika. Za svůj život zažil vládu sedmi císařů a vystřídal řadu úřednických postů. Za císaře Domitiana (81–96) byl členem kněžského kolegia, které pečovalo o cizí kultury v Římě – a zřejmě se tak detailněji seznámil s křesťanstvím a židovstvím. Skvělý řečník se zájmem o morálku, dějiny a politiku sepsal v posledních letech svého života dílo sestávající z 16 knih a nazval jej *Annales*, tedy *Letopisy*. Tato Tacitova práce se skvělou dokumentární hodnotou mapuje období prvních císařů až do roku 68.

Když psal historii vlády císaře Nera (54–68), zmínil se o velikém požáru, který v roce 64 zachvátil Řím, přičemž zaznamenal kolující zvěsti o tom, že vznik požáru byl lidmi přičítán samotnému císaři. Tacitus to popisuje takto:

Ale špatná pověst neslábla ani lidským úsilím, ani štěrností císaře či usmiřováním bohů, věřilo se, že požár byl založen na rozkaz. Proto Nero, aby potlačil řeči, nastrčil viníky a nejvybranějšími tresty pak potrestal ty, koho lid nazýval křesťany a nenáviděl kvůli neřestem. (Původce jejich jména Christa dal za vlády Tiberiovy popravit prokurátor Pontius Pilatus, zhoubná pověra tehdy potlačená znovu propukla nejen v Judeji, rodišti toho zla, ale také v hlavním městě, kam se ze všech stran stékají všechny ohavnosti a hanebnosti a nacházejí tam ctitele). Nejdříve tedy byli pochytáni ti, kteří se přiznávali, potom na základě jejich udání bylo k nim připojeno ohromné množství ani ne tak pro zločin zhářství jako pro nenávisť k lidskému rodu. I při umírání je ještě zahrnuli posměchem, pokryti kůžemi šelem museli hynout sápaní psy nebo byli přibiti na kříž, aby za soumraku hořeli na způsob nočních luceren. Nero poskytl tomuto divadlu své zahrady a také pořádal hry v cirku, při kterých se v obleku vozataje mísil mezi lid, nebo stál na voze. A tak, ačkoliv šlo o viníky, zasluhující nejhorší tresty, rodil se soucit s nimi, protože byli utráceni jakoby ne k veřejnému prospěchu, ale pro ukrutnost jednotlivce.

Další zmínky nalezneme u Suetonia. **Gaius Suetonius Tranquillus** (asi 70–140) byl vysoce postavený římský úředník, který pracoval počátkem druhého století pro císaře Trajána (98–117) jako správce archivů a knihoven v Římě. Za jeho nástupce Hadriána (117–138) poté zastával Suetonius ještě významnější funkci císařského tajemníka. Literárně činný Suetonius se zaměřoval na biografii a dvě zmínky o Kristu nacházíme právě v jeho nejznámějším zachovalém biografickém díle nazvaném *Životopisy dvanácti císařů*. V části věnované císaři Claudiovi (vládl mezi lety 41–54) a jeho opatřením v národnostní a náboženské politice nacházíme tuto větu:

Židy vypudil z Říma, protože tam pod vlivem Chresta vytrvale vyvolávali nepokoje. Jedná se o nezávislé potvrzení textu ze Skutků apoštolských, kde Lukáš vypráví o tom, jak se apoštol Pavel v Korintu setkává s Akvilou. Nedávno přišel se svou manželkou Priscillou z Itálie, protože císař Claudius vydal rozkaz, aby všichni Židé opustili Řím. (Sk 18:2).

Václav Bedřich SMITA (* 20. 8. 1822 Praha, † 23. 12. 1908 Praha), **profesor konzervatoře a skladatel**

Absolvoval na pražské konzervatoři trubku a pozoun u Josefa Kaila a stal se členem orchestru Stavovského divadla v letech 1841 až 1867. Od ledna 1868 byl jmenován prvním profesorem pozounu a trombonu na konzervatoři. Kromě bravurní hry na pozoun byl též velmi dobrým pianistou a koncertním mistrem na dvoře Ferdinanda V. Z jeho četných rukopisných pozounových skladeb zachovaných na pražské konzervatoři: *Koncert Es*, a *Koncertantní árie Es a B* s orchestrem, dále *12 charakteristických skladeb, Romance i Adagio* s klavírem i větší soubory (kvartety, sextet a septet) *Adagio a Rondo* pro orchestr. Z dalších skladeb např. píseň *Herzlieb* s klavírem. (hrob V-13-106)

Josef RYCHNA (* 1842, † 1912 Praha), **lékař v Ústavu šlechtičen**

Odborný lékař nejdříve v Akademii hraběte Straky na Malé Straně, posléze v pražském Ústavu šlechtičen na pražských Hradčanech mj. psal odborné statě a studie do soudobého tisku, např. *Die Zersetzungsgase als Ursache zur Weiterverbreitung der Cholera: und Verhütung derselben durch zweckmässige Desinfection mit besonderer Berücksichtigung des Süvernschen Desinfections-Verfahrens* (1869), *Zur Construction der Salubritätsziffer: Einige Bemerkungen zu den jüngsten Wiener Beschlüssen des internationalen statistischen Institutes betreffs der Sterblichkeitsziffern* (1892). (hrob V-13-116)

Anton PUCHERNA (* 1776 Lísko v Haliči, † 12. 6. 1852 Praha), **rytec a malíř**

Jeden z největších grafiků českého empiru, žák Ludvíka Rohla pracoval pro Františka Karla Wolfa

Hřbitovy jsou jako výpravná publikace, která může pozornému návštěvníkovi povědět mnoho nejen o historii, ale především o lidech, kteří tvořili a obohacovali i naši současnost. Jsou mezi nimi známé i méně známé osobnosti.

(* 1764, † 1836), který vydával pohlednice s výhledy na město, zámky, hrady či krajiny: *Pohledy na Karlovy Vary* (5 listů); *Pohled na Teplice*, *Pohledy na Prahu a okolí* (12 listů), *Zámek Frydlant*, *Jestřebí* aj. Známa je jeho rytina *Bitva mezi Turky a Němci*. Kromě toho v roce 1814 vydal první sbírku českých národních krojí a příručku *Anfangsgründe zur Landschaftszeichnung*. Jeho poslední práce, soubor pohledů na clamgallavské zámky, dokončil už jeho nejnadanější žák Antonín Mánes (* 1784, † 1843), neboť uprostřed tvůrčí práce náhle zemřel.

Původně byl pohřben na košířském hřbitově, odkud byly jeho ostatky převezeny sem na Olšany. Na vrcholu náhrobku je zobrazena část antického sloupu s hadem, ovitým kolem něho. (hrob V-13-118)

Moritz von HAUMEDER (* 1825, † 1897), **finanční úředník a šlechtic**

Do šlechtického stavu byl roku 1795 povýšen jeho děd Karl Josef Haumeder, dolnorakouský vládní rada. Jeho vnuk Moritz byl úředníkem a sekretářem finanční prokuratury v Praze, jeho děti žily v severních Čechách, převážně v Tepličích, další potomstvo pak v německých a rakouských zemích. Na náhrobku s ulomeným křížem je dobře rozeznatelný rodový šlechtický erb. (hrob V-13-120)

Viktor Anton MACZAK von OTTENBURG (* 1. 10. 1826 Praha, † 1. 11. 1904 Praha), **generálmaršal**

Rod Maczaků pocházel ze Slezska, do českého vladického stavu s predikátem „z Ottenburgu“ byli povýšeni bratři Johann, Jakub a Daniel v roce 1580. Původně jim patřilo několik obcí a statků na Opavsku (Kravaře, Velké Hoštice, Bílá Třemošná

aj.), v 19. století rod vlastnil dům v pražské Tomášské ulici na Malé Straně. V té době byli mužští členové rodu profesí většinou vojáci, Viktor Anton, c. k. plukovník a velitel pěšího pluku č. 77, dosáhl při odchodu do penze v roce 1879 až k hodnosti generálmajora.

Jeho syn:

Viktor MACZAK von OTTENBURG

(* 18. 2. 1866 Vídeň, † 23. 7. 1914 Praha), **šlechtic**
Pražský právník a později ředitel zemské banky Království českého byl posledním mužským příslušníkem této starší větve rodu Maczaků, měl pouze dceru Gertrudu († 8. 3. 1928); mladší větev žila v Brně a v Rakousku.

Do stejného hrobu byly roku 1938 uloženy také ostatky dalšího člena rodiny, Emila Maczaka von Ottenburg. (*hrob V-13-144*)

Carl Boromeus von HERGET (* 27. 8. 1827 Praha, † 16. 1. 1900 Most), **advokát**

Rod Hergetů je sledovatelný od Bartoloměje Hergeta, který žil v 17. století v Andělské Hoře u Karlových Varů. Jeho praprapravnuk Carl, pohřbený pod vysokým náhrobkem v podobě bílého kamenného kříže, byl zemským advokátem, v roce 1898 vyznamenan řádem císaře Františka Josefa. (*hrob V-13*)

František CÍNA JELÍNEK (* 6. 6. 1882 Praha, † 3. 2. 1961 Praha), **malíř-krajinář**

Narodil se jako syn hostinského v Karlíně, na pražské Akademii studoval u profesora Vojtěcha Hynaise a Rudolfa von Ottenfeld. Už na škole patřil k seskupení veselé party mladých umělců, kterou kromě něj tvořili ještě Fiala, Raška a Bubeníček. Byl výborným sportovcem – lyžařem a cyklistou, stal se horlivým propagátorem těchto sportů na Svratecku. Jeho tvorba je inspirována Vysočinou, kam pravidelně jezdil k řece Svratce, později si na Křížánkách postavil chatu, kde tvořil do konce života. Rád maloval venku v přírodě, neměl však rád jakékoli civilizační prvky. Samostatně Cina Jelínek vystavoval v pražské Rubešově galerii (1917), Topičově salonu (1924) a v Hradci Králové. (*hrob V-13-157*)

Ludmila GROSSMANNOVÁ-BRODSKÁ (* 24. 5. 1859 Netvořice, † 2. 4. 1935 Praha), **spisovatelka**

Narodila se jako dcera zámožného obchodníka a její vnímavost i citlivost ovlivnila nemoc: v pěti letech po spále pozbyla úplně sluchu. Přesto, že o několik let později její otec tragicky zemřel a rodina přišla o majetek, Ludmila vystudovala učitelský ústav v Praze a kromě vyučování se věnovala literární činnosti. Tu zahájila ve svých 17 letech v časopisu *Paleček*, napsala pak více než 80 knih, např. *Opuštěná*. Velká část jejího díla byla věnována dětem a mládeži (*Nejkrásnější pohádky, báchorky a pověsti o pánu na krkonošských horách, Z Krakonošovy zahrádky* aj.). Byla členkou Amerického klubu dam a překládala též z angličtiny a španělštiny. Psala jak pod svým jménem, tak pod pseudonymy, např. Zdenka Zásmucká, anebo L. G. Brodská. Z její další tvorby: sbírka básní *Blahé zlaté mládí* (1884), próza *Obyčeje při pohřbívání dítek u rozličných národů* (1885). (*hrob V-13-159*)

Josef HRNČÍŘ (* 22. 4. 1876 Libřice, † 13. 6. 1946), **brigádní generál**

Po absolvování vojenské a dělostřelecké školy ve Vídni, v Temesváru a Hajmáskeru se stal velitelem dělostřelecké baterie č. 19 v Temesváru a č. 23 v Praze. V době První války velel dělostřelectví na italské frontě, po jejím skončení pracoval na ministerstvu války jako velitel dělostřelectva proti letadlům. Rok před odchodem do penze, v roce 1928 byl jmenován brigádním generálem. (*hrob V-13*)

-ms-

Příště: V. olšanský hřbitov, 13. oddíl (3. část). Máte-li podrobnější informace o osobnostech uvedených zde nebo o těch, o nichž budeme informovat příště, neváhejte kontaktovat otce Miloše!

153. Viktor II.

(13. 4. 1055 – † 28. 7. 1057)

Teprve 13. dubna 1055, kdy se zrovna v Římě slavil Zelený čtvrtek, tedy téměř celý rok po smrti papeže Lva IX. byl pod velkým vlivem císaře Jindřicha III. (1017–1056) zvolen novým papežem jeho bratranec hrabě Gebhard, pocházející ze staré německé šlechtické rodiny von Calw, Tollenstein und Hirschberg. Přesné datum narození neznáme, narodil se někde ve Švábsku kolem roku 1018 a už ve svých 24 letech byl vybrán za biskupa v bavorském Eichstättu. Stal se císařským kancléřem a svého příbuzného také často doprovázel na jeho cestách. Byl to právě on, který poradil císaři, aby neposílal vojsko na pomoc papeži, když byl Lev IX. napaden Normany.

Římský Petrův stolec byl uprázdňen celý rok, kardinálové nechtěli volit někoho proti císaři a ten s návrhem na papeže několik měsíců nespěchal. Až když mu hrozilo nebezpečí nové vzpoury v severní a střední Itálii, kde se jeho protivník Godfrey z Lotrinska oženil s vdovou po hraběti Bonifácovi z Toskánska, chtěl mít císař v Římě věrného spojence. Proto v září 1054 na sněmu v Mohuči navrhl za nového papeže Gebharda, on však úřad odmítl přijmout. Teprve na další synodě v Řezně v březnu 1055, když byl ujištěný, že se papežskému stolci vrátí některé pozemky a území, z nichž žil papežský dvůr a které císař předchozím papežům uzmul, s volbou novým papežem souhlasil. Zdá se však, že císaři příliš nevěřil, protože i poté, co se ujal papežského trůnu, ponechal si zároveň eichstättské biskupství.

Do Říma ho uvedl císařský rádce Hildebrand, přesto ho římské duchovenstvo přijalo velmi zdrženlivě. Stejně jako jeho předchůdce i papež Viktor pokračoval v reformách, jimž se věnovaly i četné synody v Římě a okolí. Důležitou synodou pak byla florentská, kterou svolal na 4. června 1055 a již se účastnil i císař Jindřich. Kromě toho, že byla veřejně odsouzena simo-

Vlastní jméno nebo rod:	Gebhard von Calw, Tollenstein und Hirschberg
Původ:	Němec
Datum narození:	cca 1018
Místo narození:	Švábsko
Datum zvolení:	13. 4. 1055
Datum smrti:	28. 7. 1057
Místo smrti:	Arezzo
Místo pohřbu:	Ravenna, Santa Maria Rotonda
Pontifikát:	2 roky 3 měsíce 15 dnů

nie a pohoršení duchovních, papež uvalil kletby na všechny, kteří si присvojili církevní majetky a odmítli je vrátit.

Císař papeže jmenoval spoletským vévodou a hrabětem z Ferosy, čímž si chtěl zajistit větší podporu v severní Itálii. Papeži se pak povedlo přesvědčit lotrinského knížete Godfreye, aby s císařskou rodinou uzavřel mír a jako znak přátelství jmenoval Godfreyova bratra Frederica, jenž byl opatem v Monte Cassinu, kardinálem kostela San Crisogono in Trastevere.

Následujícího roku 1056 vyslal schopného kardinála Hildebranda do severní Francie, aby svou autoritou a papežovým jménem zasáhl proti nemorálnímu chování tamního kléru, zatímco se on sám v létě téhož roku vydal do Německa, kde se v Goslaru setkal s císařem Jindřichem III. Krátce poté, ještě za přítomnosti papeže císař 5. října 1056 ve věku 38 let zemřel na hradě Bodfeld. Umirající Jindřich III. svěřil svého šestiletého syna Jindřicha do péče a výchovy právě Viktoru II. Ten po císařově smrti několik měsíců úřadoval jako správce říše a nechal mladého Jindřicha v Cáchách korunovat novým císařem, čímž mu zajistil nástupnictví. Do jeho plnoletosti měla vládnout jeho matka Agnes jako regentka, mezi jejíž pravomoci patřilo také určení nástupce trůnu v případě, že by její syn Jindřich umřel před nástupem na trůn.

Poté se papež Viktor vrátil do Itálie, kde v toskánském městě Arezzo svolal na 23. července 1057 synodu. Pár dnů po zahájení synody ho ještě za pobytu ve městě schvátila horečka a papež Viktor 28. července 1057 zemřel. Pape-

Viktor II. byl poslední papež dosazený na římský stolec německým císařem a až do roku 2005, kdy byl zvolen kardinál Ratzinger jako papež Benedikt XVI., zároveň posledním německým papežem. Na obrázku je Teodorikovo mauzoleum, kde byl papež Viktor II. pohřben.

zem byl 2 roky 3 měsíce 13 dnů. Podle jeho přání měl být pohřben ve své mateřské katedrále v Eichstättu, obyvatelé Ravenny si však přáli, aby zůstal pohřben tady a přímo během pohřebního průvodu si vynutili, aby jeho ostatky byly uloženy v kostele Santa Maria della

Rotonda, hned za hradbami města, jenž byl totiž původně postaven jako mauzoleum krále Teodorika.

Viktorovým heslem byla slova *Tu pro me navem liquisti, suscipe clavem*. Tys kvůli mě opustil loďku, přijmi klíče.

Farní dovolená rodin s dětmi

se konala v Krušných horách. Bydli jsme na staré faře v Horní Blatné. Sjelo se nás na 30, z toho téměř polovina dětí nejrůznějšího věku, od kojenců po školáky. Podnikli jsme několik společných výletů, například do Královské mincovny a do Stoly č. 1 v Jáchymově a také na Ježíškovu cestu v blízkosti Božího daru. Jednotlivé skupinky navštívily třeba rozhlednu na Blatenském vrchu, jáchymovský bazén, naučnou stezku kolem Blatenského vodního příkopu, borůvkový les, božidarská rašeliniště nebo naučnou stezku Jáchymovské peklo. Část výpravy byla cyklistická a mohla tak podnikat výlety delší. Děti hojně využívaly místní zahradu s pískovištěm a pingpongové stoly. Poslední večer jsme měli táborák. Vyslechli a zhlédli jsme několik naučných pohádek a každý den jsme zakončili společnou modlitbou. Díky částečné společnému vaření jsme se vzájemně obohatili o nové recepty. Bulgur i cizrna chutnaly všem. Na návštěvu za námi přijel také otec Miloš a Miro. Společně jsme slavili mši svatou v místním kostele sv. Vavřince. Byl to příjemný týden. Bohu díky za něj.

Zdena P.

Pouť do Třebíče

Když jsem dostal na starost novou farnost (k té velké stávající), myslel jsem si, že už nemohu zvládnout nic navíc. Autobusový výlet ukázal, že některé věci z Božích rukou přijmout máme, a on se pak dál bude starat. I když jsem nakonec v autobuse nebyl, v Třebíči ano. Musel jsem sice farníky opustit už po druhé hodině odpolední, prožil jsem však s nimi několik hodin velmi příjemného času. Uchvatná bazilika sv. Prokopa, milý otec Jakub Holík, pak pitoreskní židovské městečko, dojemná Hope Subak, výborný oběd a ospalé, sluncem zalité náměstí se všemi svými památkami. Byl jsem se svými lidmi rád. A stále jsem...

P. Miloš

Zájezd to byl velmi zdařilý. Dokázali jsme překonávat nepříjemné vedro. Byla jsem nadšena rozsáhlým komplexem – zámek a bazilika sv. Prokopa. Je pozoruhodné, že žulové kvádry na stavbu chrámu a kláštera dodávali místní obyvatelé z blízkých obcí. Byl vystavěn ve 13. století v románsko-gotickém slohu. Hlavní loď je rozdělena dvěma oblouky do tří prostor pro věřící lid, mnišský chór a presbytář. Po dobytí uherskými vojsky byl téměř zničen, sloužil jako skladiště. Svatému Prokopovi byl zasvěcen v r. 1704. Vzácný je románský portál Brána rajská. Námětem byl chvalozpěv tří mládenců z knihy Daniel. V pásech portálu jsou vyobrazeny rostliny, hory, živočišné i lidé.

Anna T.

Srpen patří farním cyklistům a všem, kdo je chtějí podpořit. Dospělí i děti se mohou vydat na nenáročnou trasu o délce 15 km. Čekají nás lesní cyklostezky a dobrá společnost na jeden z nejhezčích hradů středních Čech, Křivoklát. Do Rakovníka, odkud na kolech vyrazíme, se vydáme vlakem

v sobotu 22. srpna 2015.

Podrobnější informace na str. 16.

Naproti hradu je výklenková kaple Nejsvětější Trojice, kde bude sloužena „polní mše“, a po ní se odebereme do parku na malý piknik. Pokud nám cyklistům ostatní něco přivezou ☺. Bude-li zájem, za standardní vstupné se nám kastelán hradu postará i o jeho prohlídku.

P. Miloš

V minulém čísle jsme si krátce představili kostel sv. Rocha, což se neobešlo bez povídání o morových epidemiích. Toto neveselé téma ještě úplně neopustíme, protože stejně úzce souvisí i s druhou stavbou našeho cyklu. Oba objekty mají leccos společného, takže bude zajímavé pokusit se o jejich porovnání i z jiných hledisek. Druhým nejstarším kostelem na území dnešní Prahy 3 byl

kostel Povýšení sv. Kříže (bývalý, dnes tzv. Atrium)

Ve stejné době, kdy si Staroměstští při morové ráně roku 1680 založili první morový hřbitov na Olšanech, kde záhy vystavěli kostel sv. Rocha, museli řešit problém pohřbívání mnoha obětí moru také představitelé Nového Města pražského. Zakoupili tehdy na návrší nedaleko Olšan zahradu a určili ji pro pohřbívání obětí moru. Velmi blízko odtud vznikl také morový hřbitov židovský. Je dobré si uvědomit, že Praha té doby byla tvořena souměstím několika samostatných měst, a tak to mělo zůstat ještě celé další století. První pokus o spojení Starého a Nového Města sice učinil již Karel IV. a další proběhl začátkem 16. století, úspěšné však bylo až spojení pražských měst za Josefa II. v roce 1784. Mezitím spíše převládala rivalita, jistá řevnivost, v některých zvláště dramatických obdobích přerůstající dokonce i v ostrý válečný konflikt mezi oběma městy (1429).

Také za stavbou kostela na morovém hřbitově Novoměstských by snad bylo možné si představit jistý druh soutěživosti, působivý kostel sv. Rocha na nedalekých Olšanech byl jistě výzvou, vzorem, kterému se chtěli Novoměstští přiblížit. Tato úvaha je ovšem pouhá spekulace, důvodů pro stavbu kostela jistě bylo několik: vedle hledisek praktického využití také snaha o vyjádření vděčnosti Bohu za konec morové rány. Kostel sv. Kříže byl stavěn po další velké morové epidemii z let 1713–1714. Základní kámen byl položen v roce 1717, stavba dokončena o dva roky později a vysvěcena 29. 10. 1720. Náklady hradil nejen magistrát, ale i řada mecenášů. Od roku 1726 byla při kostele poustevna pro poustevníka z řádu Ivanitů, o pár let později přibýlo i obydlí pro kaplana a kostelníka. V roce 1753 byla na hřbitově postavena kaple Bolestné Panny Marie, sloužící i jako márnice. Osmdesátá léta 18. století přinesla, jak známo, celou smršť josefinských reforem, novot, příkazů a zákazů. „*Roku 1782 bylo zrušeno poustevnictví nejen zde, ale v celých Čechách. Poustevník od sv. Kříže živil se po Praze žebrotou, což bylo roku 1786 zapovězeno*“. Mezitím, v roce 1784, se kostelík změnil z hřbitovního na farní, šlo o první farní kostel na území dnešní Prahy 3, tehdy tvořeném zejména roztroušenými stavbami viničních usedlostí. Farnost však byla výrazně rozsáhlejší a zhruba po půlstoletí byla přesunuta ke Sv. Rochu, jak již víme z minulého čísla. Důvodem zrušení kostela byly kromě nepříliš vhodné polohy (mimo osídlení) zejména stavební závady. S tímto problémem se již jen utilitárně využívaný objekt potýkal prakticky dalších sto padesát let, než v 80. letech po rekonstrukci dostal důstojnější kulturní využití jako žižkovské Atrium.

Architektura drobné vrcholně barokní jednodlné stavby jistě není tak pozoruhodná jako centrála Sv. Rocha, ale je dnes působivá zejména díky tomu, že se zachovala do současnosti obklopena činžáky, takže působí trochu tak, jako by sem spadla z jiné planety.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	So		
2.	Ne	Sir 0, 1-1,30	Tajemství moudrosti
3.	Po	Sir 2, 1-18	Stálost ve víře
4.	Út	Sir 3, 1-31	Úcta k rodičům
5.	St	Sir 4, 1-31	Milosrdenství
6.	Čt	Sir 5, 1-6, 17	Životní opory a osidla
7.	Pá	Sir 6, 18-37	Získání moudrosti
8.	So		
9.	Ne	Sir 7, 1-36	Vztah k lidem i Bohu
10.	Po	Sir 8, 1- 9, 18	Rozvážnost v jednání; Ženy
11.	Út	Sir 10, 1-31	Vrchnost
12.	St	Sir 11, 1-19	Spoléhání na člověka a na Boha
13.	Čt	Sir 11, 20-34	Varování před svévolníky
14.	Pá	Sir 12, 1-18	Dobré a zlé
15.	So		
16.	Ne	Sir 13, 1-26	Osidla bohatství a moci
17.	Po	Sir 14, 1-27	Jak užívat bohatství
18.	Út	Sir 15, 1-20	Odměna spravedlivého
19.	St	Sir 16, 1-23	Odplata svévolníka
20.	Čt	Sir 16, 24-17, 32	Moudrost při stvoření člověka
21.	Pá	Sir 18, 1-19, 3	Boží velikost a dobrota
22.	So		
23.	Ne	Sir 19, 4-30	Nebezpečí mnohomluvnosti
24.	Po	Sir 20, 1-31	Zneužívání jazyka
25.	Út	Sir 21, 1-28	Cesta hříchu
26.	St	Sir 22, 1-26	Těžkosti s nemoudrými
27.	Čt	Sir 22, 27-23, 27	Modlitba; Přísaha; Cizoložství
28.	Pá	Sir 24, 1-34	Moudrost a Zákon
29.	So		
30.	Ne	Sir 25, 1-11	Dobrý a špatný manžel
31.	Po	Sir 25, 13-26, 27	Žena špatná a dobrá

Kniha Sirachovcova (hebr. *ben sirá* = Sirachův syn, řec. *Sophía Sirách* = Sirachova moudrost, lat. *Ecclesiasticus*) není součástí mimokatolických vydání Bible, ač náleží k káhirské geníze v r. 1896 dokázal, že existuje i její hebrejský text. *Geniza* je místnost u židovské synagogy, kam byly odkládány opotřebované rukopisy Bible, které se již nedaly používat při liturgii. Kniha Sirachovcova tedy náleží k tzv. *deuterokanonickým* knihám. Její historická důležitost spočívá v tom, že podává svědectví o době, v níž se vytvářel judaismus jako forma židovského náboženství. Sirachovec se často cituje v *talmudu*, což je židovská sbírka zákonů a náboženských tradic z postbiblického období (3.–6. století po Kr.). Texty Sirachovce měly velký vliv na liturgické texty židovského svátku *jóm kippúr* (den smíření), který se slavil 10. tišrím, jenž byl dnem přísného odpočinku, kajicnosti a postu. Během těchto svátků vstupoval velebněz do velesvatyně, aby pokropil slitovnici krví obětních zvířat, pak vylosoval kozla, vztáhl nad něj ruce a vyznal hříchy Izraele, načež jej vyhnal do pouště. Sirachovce cituje i Nový Zákon, především Jakubův list. Ve druhé části knihy lze najít oslavu Božího díla, a to jak ve stvoření samotném, tak i v jeho dějinách.

Zejména při návštěvě západních částí Evropy jsme se mohli setkat s překvapivým jevem, že **lidé při mši vůbec neklečí, ale stojí**. Argumentem mnoha kněží i laiků je, že misál nemluví o tom, jaký postoj mají lidé při slovech proměňování zaujmout. Naopak, říká pouze, jak se má chovat kněz, příp. jáhen. Bohužel i liturgické předpisy pokoncilní reformy mají svá „hluchá místa“, v nichž opravdu chybí přesnější vymezení vnější formy úcty přítomných.

Přesto se dá nepřímou vydedukovat, jaký byl úmysl nejvyššího zákonodárce, jenž tyto všeobecné pokyny k římskému misálu podepisoval. Již několikrát bylo na tomto místě zmíněno, že tzv. nový obřad, který nahradil předchozí, z něho vycházel. K jeho definitivní podobě se vedly široké diskuse a debaty, takže na některých místech nakonec muselo dojít k velmi komplikovanému a svým způsobem smysl postrádajícímu kompromisu. Zatímco největší reformátoři chtěli úplně a radikálně změnit celou mešní liturgii, aby ji co nejvíce přiblížili pravděpodobně podobě poslední večeře Páně, konzervativní zastánci předchozích forem zase poukazovali na velké bohatství tradice, již nelze jen tak jedním šmahem zahodit.

Proto se dá jednoznačně tvrdit, že **tam, kde nové pokyny neříkají o vnějším chování lidu nic, mělo by se zachovat to, co se v těchto částech mše konalo předtím**. A lid celé západní katolické církve v okamžicích proměnění skutečně nejméně tři sta let klečel.

Nemůžeme si nevšimnout ještě i jiného faktu, který bez klečení lidu postrádá jakoukoli logiku. Kněz,

jenž při proměňování pochopitelně stojí, má být u tohoto úkonu skloněný, aby se aspoň trochu přiblížil k těm, kteří jsou skloněni po celý čas, a jakmile představí proměněnou hostii i proměněné víno v kalichu přítomnému lidu a položí je na oltář, má pokleknout.

Zatímco v první části proměnění je vyjmut z lidu, aby představoval samotného Krista, jenž zanechává v eucharistii své tělo a svou krev za spásu světa, v té druhé části (pokleknutí) se vrací zpět mezi přítomný lid, protože i on náleží k těm, kteří potřebují vykoupení a jenž bude za chvíli eucharistii přijímat.

Pokud však lid po celý čas stojí, proč kněz poklekává?

I když je velmi pravděpodobné, že v kombinaci s pohodlností a náboženského zploštění slova obětí se Evropané stále více budou přiklánět k stání, neměli bychom zapomínat na to nejdůležitější, že hlavním charakterem našich skutků i postojů je vnitřní, nikoli ten vnější postoj. A pokud svůj dík a velkou úctu chci vyjádřit jinak než pouhým postáváním na dlažbě kostela, pak si **během těchto slov budu klekat, i kdybych nakonec zůstal v kostele jediný, kdo klečí**. Zároveň však nesmím zhřešit pýchou, která mi bude namlouvat, že tento postoj je jediný správný a ti ostatní, kteří stojí, nemají žádnou úctu k Ježíšovu proměnění. O vnitřním světě (i tom jejich) ví pouze Bůh. A soudit není dovoleno ani těm, kdo při proměnění klečí, ani těm, kdo při tom samém úkonu stojí.

Již zmíněné pokyny k misálu doporučují, aby krátce před proměněním přísluhující upozornil ostatní věřící zazvoněním na blížící se úkon. Rovněž může zazvonit podobným způsobem při každém pozdvihování. Pokud se ve mši užívá kadidlo, při pozdvihování, které následuje po jednotlivém proměnění, okouří ministrant nebo jáhen jak proměněný chléb, tak i proměněné víno v kalichu.

FARNÍ CYKLOVÝLET

sobota 22. 8. 2015

hrad Křivoklát

(vyhlídka u kaple Nejsvětější Trojice)

Místo srazu: Praha (Masarykovo nádraží)

Čas srazu: 6⁴⁵ (hlavní vestibul nádraží)

Trasa: Rakovník – Křivoklát a zpět

Předpokládaný čas mše sv.

u kaple Nejsvětější Trojice: 12⁰⁰

Návrat do Prahy: 19⁰⁰

Všichni cyklisté jsou srdečně zváni!

Ostatní, udělejte si hezký výlet a

přijed'te za námi autobusem

nebo vlakem!

kontakt:

Miro Auxt

608 181 358

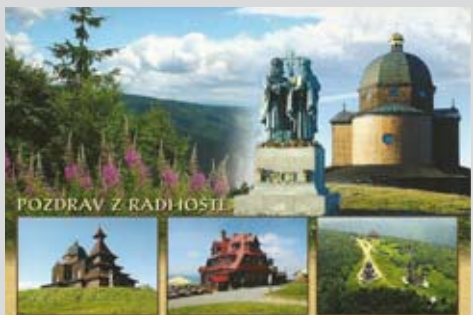

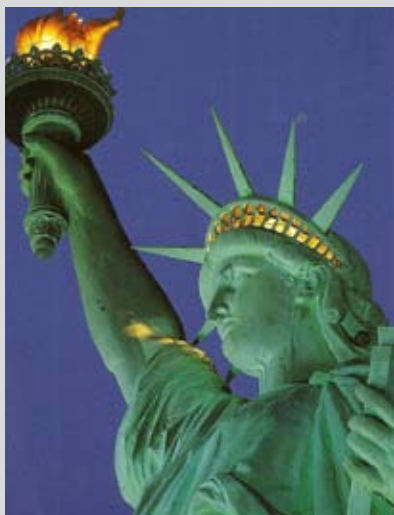
*Milí žižkovští farníci, posíláme pozdrav ▲ z našeho putování severní Itálií. Navštívili jsme Brixen, Florencii, Sienu, San Gimignano, Luccu, Pisu, Mantovu, Padovu a Benátky. Obdivovali jsme krásu dávného umění, půvab italských městeček a marnost dnešního světa. **Kateřina + Honza + Trlifaj jr.***

*▲ Krásný pozdrav z letních prázdnin posílají a zdraví **Dita Neničková + Ondra + Jarmila Koldová, babička***

*▲ Pozdrav a vzpomínku z dovolené posílají **Marie Prokopová a Milada Drašnarová***

*▲ Milí farníci, posíláme mnoho pozdravů z New Yorku. Přesto, že je venku horko a dusno, město je velice živé a krásné. Přejeme všem radostné dny, ať cestujete nebo zůstáváte doma. **Hope, Ema a Anežka Kašparovy***

*▲ Posíláme mnoho pozdravů z Lurd. **Věra (Peterová) z Prahy + Eva Čulíková z Třebenic u Prahy***

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září, definitivní podoba harmonogramu bude upřesněna.

- předškoláci – úterý 16.30 (Z. Míňáriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16:00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15:30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 30. září

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 5. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 2. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 28. září

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Nová skupina „hledajících“ se otevřela 15. května 2015, další začíná opět *po Velikonocích v roce 2016*.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná **v pátek 25. 9. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 23. 10. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá *podle rozpisu* na vývěskách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 3) se koná v pátek **11. 9. 2015 v 19.00** ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nejnvhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování proběhlo v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 poslední je 13. 9. v 15 hodin. Termín nejbližšího biřmování je stanoven na *neděli 27. září 2015*.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	18.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	18.00 (P. Miloš Szabo)	18.00 (P. Miloš Szabo)	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordináři, jednou za čtvrtletí v tridentském ritu

²⁾ v adventní době roráty

³⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:
P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kaceráři (Čajkovského 669/36, I 30 00 Praha 3-Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační referent Michal Hladík
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo
mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 7. 2015		největší očekávané výdaje v srpnu 2015:	
výše dluhu (úvěr)	4 142 676 Kč	rekonstrukce uliční fasády Čajkovského 36:	493 670 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	vodné a stočné:	38 212 Kč
sbírka na splácení úvěru (červenec 2015):	8 101 Kč	povinná měsíční splátka úvěru bance:	29 324 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 420017225/6800			
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013			

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3-Žižkov; farář: P. Miloš Szabo; redaktorka: Jana Tillerová, grafická úprava: Petra Tejnická. Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad: 350 ks; tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz; výrobní cena: 10 Kč. Děkujeme za váš příspěvek

NEPRODEJNÉ

SRPEN 2015

271

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky